

ZEITFÜLLE (LAIKO PILNATVĖ)

Muzika smuikui, altui, violončelei ir fortepijonui (2012)

Vokiečių kalbos neologizmą „Zeitfülle“ (liet. „Laiko pilnatvė“) geriausiai paaiškina jo priešingybė - laiko neturėjimas arba laiko trūkumas...

„Laiko pilnatvė“ reiškia palaimingą, išsipildžiusią būseną.

Šis išsireiškimas (angl. „fullness of time“) taip pat turi ir biblinę prasmę, minimą apaštalo Pauliaus laiške galatams (4,4) ir efeziečiams (1,10). Čia jis suprantamas kaip laikas, subrendęs tikslui. Laiške efeziečiams užkoduotas ir platoniškas laiko, kaip amžinybės suvokimas: laikas baigsis, kai jis „išsipildys“.

Ideali kvarteto trukmė – 1000 sekundžių (=16 min. ir 40 sek.).

Ji matematiškai išskaidoma į keturioliką padalų, suvienijamų į keturias stambesnes dalis:

$$\begin{array}{c} 3:4 \\ 9:12:16 \\ 27:36:48:64 \\ 81:108:144:192:256 \end{array}$$

Kertiniai kiekvienos eilutės trukmės parametrai yra keliami trečiu ir ketvirtu laipsniu, o dalių trukmės santykis su sekančia yra lygus 3:4 (0,75). Kiekviena padala pradedama vienu bendru garsu, jis kvartos intervalu nutolinamas kas keturias dalis (3:4). Realiai girdimi sąskambiai iš tiesų yra pagrindinių garsų spektrai, - kartais jie skamba aiškiai žemyn slenkančia kryptimi (pvz. C-F kūrinio pradžioje, ar G antros eilutės pradžioje), tačiau dažnai yra tik įsivaizduojami, skirti garsų sistemai suvaldyti, bet negirdimi...

(Claus Kühnl, 2012)